

ODGOVOR TUDI NA VPRAŠANJE
OBCANAVse o avtocestnem
priključku na Brdo

Objavljamo najpomembnejši del odprtega vprašanja občinski vladni, ki ga je nanjo preko našega uredništva naslovil naš občan Franci Hribnik iz Žaucerjeve 16.

»Zastavljam vprašanje, ki sem ga pred štirimi leti že nekajkrat zastavil v takratni komisiji SZDL za stanovanjska in komunalna vprašanja in je vezano za urejanje cestnih komunikacij v viški občini. Tisti bolj poučni so mi takrat zatrjevali, da mi tega vprašanja ne bo treba več zastavljati čez kakšni dve leti. Ugotavljam, da se stvari niso premaknile pretirano daleč. Najbrž je tudi vam znano, da je eden od redkih izvozov z ljubljanske obvoznice (izvoz Brdo) ob zaključku izgradnje tega izjemno pomembnega komunikacijskega objekta ostal nedograjen in brez logične povezave z drugim cestnim omrežjem. Stvari se niso spreminjale vse do lanskega leta, ko se je vendarle nekaj premaknilo. Ob hrušnji gradbene mehanizacije sem bil (naivno) prepričan, da bo povezava s Cesto na Brdo v takratnem zamahu zagledala luč sveta. Toda, glej ga šmenta, del ceste (Pot za Brdom) so ustrezno razširili, uredili križišče z Brdnikovo ulico, utrjeni del asfaltirali, potem pa izginili z mehanizacijo neznano kam. Tisti, ki živijo na področju KS Brdo, vedo, da je najkrajša povezava z obvoznico mogoča tako, da pred Kemofarmacijo zaviješ ostro v desno na makadamsko cesto (za opekarno) in se meter za metrom »cijaziš« tako dolgo, dokler ne prevoziš tistih štiristo ali petsto »samajame« in pod seboj končno začutiš umirjeni ples sprednjih in zadnjih koles. V kolikor se ne motim, je bil za to območje že izdelan zazidalni načrt (in najbrž tudi sprejet). Občinski oblasti je zato smiselno zastaviti zelo kratko vprašanje in prav tako zahtevati zelo kratek vendar jasen odgovor.

Vprašanje pa se glasi takole: Kdaj bo končno speljana ustrezna cestna povezava od izvoza Brdo do Ceste na Brdo oziroma tisti del ceste, ki je v karti Ljubljana označen kot cesta Za opekarno? Prav v tem času – od 1. februarja do 15. marca – pa je že razgrnjen lokacijski načrt za avtocestni priključek Brdo in sicer v avli občinske stavbe ter v prostorih KS Brdo, Vič, Vrhovci in Stane Sever. V prvih dneh marca pa bodo predvidoma organizirane tudi javne obravnave v teh krajevnih skupnostih. In kakšno rešitev predvideva lokacijski načrt? »Občinski izvršni svet se je zavzel za rešitev, ki bo potekala severno od Ceste na Brdo in Brdnikove. Po sprejemu lokacijskega načrta naj bi se izgradnja tega odseka pričela v letu 1993. Prav iz tega razloga pa je nesmotno, da bi iskali začasno rešitev v preplastitvi obstoječe povezave, pa tudi zaradi tega, ker bo cesta potekala po drugi trasi kot obstoječa, istočasno pa bo potrebno zgraditi tudi komunalne naprave v samem cestnišču,« nam je povedal Egon Breitenberger, občinski sekretar za urejanje prostora in varstvo okolja.

Kaj se gradi
na Eipprovi 1?

V javnosti, predvsem pa med Trnovčani, je bilo v zadnjem času precej ugibanj pa tudi govoric o tem, kaj vse se gradi na Eipprovi 1, predvsem pa kdo gradi in za kakšne namene. Kot nam je povedal občinski sekretar sekretariata za urejanje prostora in varstvo okolja Egon Breitenberger, na Eipprovi ulici (ta ulica je namenjena prenovi), točneje na številki 1, Slovenija ceste – Tehnika gradi objekt za znanega kupca v skladu z opredeljeno namembnostjo prenove objekta. Omenjeno podjetje bo zgradilo objekt do podaljšane tretje faze, kupec – ki je znan, to je Blaž Franc iz Polja – pa bo objekt dokončal. Gradnja poteka v skladu z vsemi izdanimi dovoljenji na temeljih stare hiše. Ker gre za več manjših objektov, zapišimo še njihovo namembnost. V objektu A bo manjši hotel s pomožnimi prostori, objekt B bo prodajno razstavni paviljon, v objektu C bo turistična agencija, D objekt bo namenjen vходу, objekt E – pokrito dvorišče – pa bo namenjen igralnici. Kot je znano, je bila pogodba med SCT in kupcem Blažom Francem sklenjena jeseni leta 1990.

Kako preprečevati poplave na Barju

Znanstveniki so na posvetovanju o Barju nakazali potrebo po raziskavah o vodnem življenju ribe, žabe in vidre, o rastlinstvu v vodi, močvirju in na suhem, o živalstvu s poudarkom na odmiranju tipičnih barjanskih ptic, o novi vodni površini za večno vzdrževanje Barja kot folklorne Barja...

Nakazali so probleme v zvezi s poseda- njem, s strokovno pravilno gradnjo objek- tov nad terenom in komunalnimi napelja- vami pod zemljo, o odnosu prebivalstva na Barju do čiščenja in poglobljanja od- točnih jarkov, do obsekavanja grmovja in dreves ob Ljubljani in potokih, o grezni- cah in gnojščih, o deponiji za smeti...

Ne glede na vse zgoraj našteteto pa je realen podatek dejstvo, da je to zimo, v presledku štirih mesecev, Ljubljana (brez Malega grabna) dvakrat tako popla- vila osrednji del Barja, da je ojezila Črno vas, Lipe, ceste, njive, predvsem pa depo- nijo smeti in odpadkov.

Sedaj ugotavljamo, da se poplavna vo-

da po poglobljenih in očiščenih jarkih h. treje razlije preko že posejenih površin, kakor prej in da že vsak manjši porast padavin povzroči manjšo ali večjo po- plavo.

Zato je že na posvetovanju in kasneje na mestni raziskovalni dejavnosti prišlo do enotnega spoznanja, da je treba prven- stveno izvršiti raziskovalno nalogo, kako preprečevati te hitre poplave na Barju, da pride Ljubljana do strokovne ocene kaj, kako in v kakšnem obsegu naj se sploh urbanizira Ljubljansko barje. Znano je, da voda iz Barja ne odteče, ker je pretočni profil Ljubljane med Zaloško cesto in Stepanjskim naseljem 100-odstotno pre- majhen in ne more tekoče odvajati pada- vin, ki se tako zbirajo na Barju v obliki jezera tja do Vrhlike.

Opusti naj se misel, da se zgradi elek- trarno na Plečnikovih zapornici. Zgradi naj se nov jez, most in elektrarno na Zaloški cesti, poglobi naj se dno Ljubljane od Zaloške ceste do Fužin in nanos na špiči

na Prulah in po potrebi tudi sedanje dno Ljubljane in Grubarjevega prekopa sko- zi mesto. Prouči naj se gradnja razbreme- nilnikov. Vse to naj naloga raziše.

Sedanjo gladino de skozi mesto se mora urediti do iste višine tudi od obeh zapor- nic do novega jez ob sotočju Ljubljane in Grubarjevega prekopa na Poljanah v Mostah, ali celo nižje ob Zaloški cesti. Tako bodo imeli vsi prebivalci Most in Poljan lepši pogled na vodo, ko gledajo več mesecev na leto le grapo z malo pre- točne poletne smrdeče vode. O mestni turistični atrakciji – možnost vožnje okoli grada po vodi – si pa res lahko le mislimo, kako bi bilo lepo.

Po tej utemeljitvi predloga raziskovalne naloge pa prosim, da skupščina občine Vič skupaj s skupščinama občin Center in Moste vložijo na mestno raziskovalno de- javnost prošnjo za uvrstitev naloge v le- tošnje raziskave.

Ne glede na bodočo politično teritorial- no razdelitev Ljubljanskega barja, se mo- ra raziskavo speljati, ker je v interesu Ljubljane in republike Slovenije.

CIRIL STANIČ

Polepšate se lahko tudi
na Mali Slevici

S prvim dnev letošnjega leta je na Mali Slevici odprla frizerski salon Ana Centa, kjer lahko frizer- ske storitve koristite od srede popoldne do sobote zvečer ves dan.

PREDSTAVLJAMO VAM
NAŠ KRAJ:

ROŽNA DOLINA

Cestna infrastruktura se izboljšuje

Ko so v krajevni skupnosti Rožna dolina leta 1984 pretresali srednjeročni plan (do leta 1990), so ugotovili, da imajo kar okrog trideset cest še neurejenih. S pomočjo kra- jevnega samoprispevka, ki so ga vpeljali dve leti kasneje (tekel pa je do kraja leta 1990), se je stanje rožnodolskih cest občutno izbolj- šalo, tako da jih je ostalo bolj ali manj neurejenih le še nekaj.

»Pred kakimi desetimi leti je bila naša komunalna infrastruktura na psu, vsaka va- ška skupnost je imela boljše kot mi,« se spominja žalostnega stanja izpred let pred- sednika sveta KS Rožna dolina Zvonimir Jerman. »Tudi kanalizacije tedaj še nismo imeli. Kanalizacija, vodovod, javna razsvet- ljava, vse to pa zame sodi pod urejenost ceste.«

Z letošnjim snegom je smučišče v Rožni dolini spet oživeło

Semaforji tudi na križišču med Dolenjko in Peruzzijsko

Po dobrih dvajsetih letih žolčnih razprav in nenehnih odlašanj, je mestni Sekretariat za komunalno gospodarstvo Promet in zveze končno le odvezal mošnjček tudi za namestitev prepotrebnih semaforjev na križišču med Dolenjsko cesto in Peruzzijsko. Križišče, odkoder je dober izhod na južno obvoznico, velja za eno najnevarnejših na Dolenjski, saj se je tu pripetilo že kar nekaj prometnih nesreč, nekaj celo s smrtnim izidom.

Sistem semaforjev, ki bo prav gotovo izboljšal prometno varnost na celotni Dolenjski cesti, je izdelalo Komunalno podjetje Ljubljana, TOZD Javna razsvetljava, svojemu namenu pa so ga predali 24. januarja.

B. VRHOVEC

Tako v Šentjoštu

V nedeljo, 19. 1. so nam domači otroci popestrili popoldne z igrico »Pred nebeškimi vrati.« To pristrano božično igro je napisal pred 60. leti g. pater Krizastom. Pred vojno so to igrico že večkrat igrali. Sedem pastirkov, deset angelčkov in Jezusček, so nam doživeto predstavili, da Jezus ne želi naših zunanjih darov. Ko so pastirčki: Matej, Marko, Jure, Luka, Benedikt, Igor in Andrej ugotovili, da so njihovi koški nenadoma ostali prazni (parklji so darila zamenjali za senco), jih je Jezusček, njihov vrstnik Andraž, belo oblečen, potolažil, da ne rabi daril, ampak pričakuje le njihovo čisto srce.

Božično atmosfero so pričarali angelčki: Sara S., Sara O., Erika, Nina, Tina, Darja, Tatjana, Estera, Katarina in Irena. Slednji dve je treba pohvaliti, ker sta kar nekajkrat prišli peš na vaje iz štiri kilometre oddaljenega Smrečja. Do končne realizacije je igrico pripeljal Lojze Oblak, ki se je otrokom nesebično razdal. Pokazal je izreden posluš za otroke. Pomagali sta mu Valči Zakelj in Ivanka Kavčič. Večina otrok je prvič igrala in ko so zaslišali hvaležno ploskanje iz skoraj polne dvorane, so bili presrečni in tudi zelo ponosni nase.

V nadaljevanju je bil »Pokaži, kaj znaš«. Poleg že nastopajočih so se imeli kaj pokazati trije otroci iz Butanjeve: Boštjan, Petra in Tamara in pa čarovnik David. Za pokaži, kaj znaš se je trudila Marta Kavčič, učiteljica na OŠ Šentjošt.

Vse skupaj je povezovala in napovedovala Špela Grdadolnik. V Šentjoštu se trudimo vzbuditi interes že pri najmlajših za najrazličnejšo ustvarjalnost v Prosvetnem domu. Preveč truda je bilo vloženega, preveč žrtev potrebnih, da imamo Kulturni dom. Vsi smo si edini – ne ne sme samevati. Saj zato je bil grajen, da se v njem odvija življenje.

Tudi odrasla igra se bo kmalu rodila. Naslov nosi: »Za pravdo in srce.« Odgovoren za njo je Marko Kavčič. Pri nas v Šentjoštu je zopet lepo, kot je bilo v nepozabnih starih časih.

IVANKA KAVČIČ

Holandska pomoč beguncem

Vojna na Hrvaškem ni »šla mimo« nikogar v naši republiki, pa tudi drugod po svetu ne. Tako sta se med šolskimi počitnicami k nam pripeljala tudi zakonca Williams iz Nizozemske, prijatelja Slovenije in predvsem prijatelja trpečih ljudi. S seboj sta pripeljala polno veliko avtomobilsko prikolico oblačil, odej in še česa.

V našo občino sta prišla, ker so bili prijateljski stiki z Maticem Žgajnarjem, pevcem v Partizanskem pevskem zboru, navezani že pred nekaj leti. Gospoda Williams prav tako poje v zboru Internos

IZ HORJULSKE DOLENE

Korena vse bolj privlačna za izletnike

Toliko izletnikov in planincev, kot jih hodi v zadnjem času na Koreno nad Horjulom, jih najbrž ni hodilo še nikdar. Le da se zdaj Horjulčanom in drugim okoličanom vse česče pridružujejo tudi izletniki od drugod, predvsem iz Ljubljane, ki jih je primamila mični hrib nad Horjulom.

Prav tu pa so nastale težave: tuji prišleki, ki v Horjulu zastavijo pot, se zaman ozirajo po smerokazih in planinskih markacijah, ki bi jih varno pripeljali na Koreno. Kažipot je le za glavno cesto proti Koreni in Samotorici, druga, planinsko veliko privlačnejša pot in steza pa sta brez vsakih oznak. Tujci, vsaj mnogi izmed njih, si največkrat priskrbijo potrebne napotke kar po hišah ob zadnjem horjulskem razpotju, toda to ni ravno najboljše rešitev. V sosednjem Polhovem Gradcu so prav vse planinske poti opremljene s pravcatim razkošjem kažipotov in drugih oznak! Že res, da Horjul nima tako aktivnega planinskega društva, turističnega pa tu, kolikor vem, sploh ni, toda mislim, da bi se lahko našla skupina ljudi, ki bi ustrezno označila planinske poti proti Koreni.

BRANKO VRHOVEC

Ob dnevu človekovih pravic

Ob dnevu človekovih pravic so na osnovni šoli v Horjulu pripravili razstavo s protivojno tematiko, ki so jo združili z razstavo vsebin plakatov Amnesty international in podpisovanjem pozivov vladam vsega sveta, naj prenehajo s kršitvami. S tem so učitelji hoteli prenesti na mladi rod upanje na boljšo kvaliteto življenja, na boljši svet in na vzgojo človečnosti.

Učenci in razredni stopnji so barvali metulje in jih opremili s svojimi željami in mislimi o prekinitvi brutalne vojne, ki divja na Hrvaškem.

FRANC BRUS

Iz Vnanjih Goric

Na tečajih klekanja, ročnih spretnosti in kuhanja narašča zanimanje za ljudsko petje, zato smo kupili 50 pesmaric...

Tudi blago in sukanec za šivilje ter aparature za vžiganje ornametov v les čakajo bodoče mojstre in umetnike.

Skavti so v januarju podrobno preiskali vodne vires naše občine in ugotovitev prenesli na papir. V februarju pa je v programu ogled okolja in divjih odlagališč.

Leč prebil in luč vasi pa je zagledal tudi »fržolarjev bilten« in že prva številka nam je ob pomoči skoraj vseh

ALI STE VEDELI?

Podsmreka

Pa ne tista pri Velikih Laščah, ampak ona na severnem robu Barja, v sosesstvu Kozarji in Vrhovci. Če je dolenska vasica znana po pripovedniku Stritarju, se gorenjska lahko pohvali s slikarjem Erbežnikom.

To Podsmreko so dobro poznali tudi romarji iz Črne vasi in Lip, namenjeni na Dobrovo, znano božjo pot. Pražnje oblečeni, s čolnom čez Ljubljano, so šli po bližnji do cilja, za dober namen pa še po kolenih okrog oltarja, nazaj grede pa na veselico, brez katere ni bilo prosčenja. In prvo naročilo upehaneh spokornikov: en štefan gor, pa farške kozarce zraven, plača pa tisti, ki pride za nami!

—cz—

Vnančanov prinesla nov zvon, srečnim izžrebancem igre pa lepe knjižne nagrade. Prvi del četrtega vsakega praznika je prepuščen družinam in priporočamo vam, da vsi razmislite in samostojno ukrepamo v korist varčevanja in varovanja energije, vode, zraka in okolja na vseh področjih, kajti le na ta način bomo izboljšali odnos do pogojev preživetja nas in potomcev.

Vrhunec pa pričakujemo v marcu in sicer od 8. 3. do 15. 3. na duhovnem področju – farni misijon od 16. 3. do 21. 3. ekološki teden.

Predvidoma 22. 3. (ob ugodnem vremenu) pa si bomo svoje delo lahko ogledali iz zraka.

Na svojevrsen način bomo spoznali tudi družinsko kmetijo. Virus oživljanja se širi, saj vam z veseljem sporočamo, da srečanje vseh predstavnikov organizacij in skupnosti napovedujejo tudi na Brezovici. Vse lanske letne prireditve smo seveda posneli na video kasete in fotografije in jih bo mogoče kmalu kupiti. Kje in kako, pa vam bomo še sporočili.

Z največjim veseljem pa tudi sporočamo, da nas je pripravljenih stopiti skupaj vedno več, k tej odločitvi pa vabimo tudi vse ostale. Pridite, spoznajmo se, podirimo medsebojne pregrade in se veselimo trenutka večnosti, ki nam je odmerjen!

DRAGO STANOVNIK

Kmet v očeh umetnika

Po kiparju Antonu Augustinčiču, se je le malo umetnikov ukvarjalo z likom kmeta. Kmeta je težko postaviti v vzvišeno heroično pozo, v kakršnih so umetniki upodabljali revolucionarje v času političnega aktivizma, še težje si ga predstavljamo v elegantni in estetski drži športnika ali razumnika, večina kmetov je zgaranih, grčavih in žuljavih, kar salonske umetnike ravno ne vleče.

Janez Cankar st. s Planine nad Horjulom pa je vzel v roke kos lipovine in izklesal pravega kmeta v njegovi najelementarnejši obliki. Vzorov mu ni manjkalo, saj je tudi sam kmet. Kot pravi, njegova mojstrovina ne bo romala na nobeno razstavo, pač pa bo še naprej krasila le vhod v njegovo domačo garažo.

B. VRHOVEC

BILI SO MED NAMI

Janko Moser

Borci in prijatelji smo se novembra 1991 na ljubljanskih Žalah poslovili od Janka Moserja, rojenega leta 1921 v Ljubljani, kjer je preživel najlepša leta in si pridobil izobrazbo za finančnega inšpektorja. Jeseni leta 1941 je postal aktiven član OF. Maja 1942 ga je italijanski okupator aretir in odpeljal v Goners in Treviso. Julija 1943 se je vrnil iz internacije, toda le za mesec dni. Prvega septembra istega leta je bil spet aretir, tokrat od nemškega okupatorja, in odpeljan v notranjost Avstrije, kjer je ostal do osvoboditve maja 1945.

Po osvoboditvi je deloval v družbenih organizacijah, v Zvezi rezervnih vojaških Vi-starešin in organizacij Zveze borcev KS. Malči Belič. V njej je bil dolgoletni član upravnega odbora in blagajnik do smrti. Bil je iskren tovariš, voljan prevzeti vsako delo ob vsakem času za potrebe organizacij. Za požrtvovalno in nesebično delo je bil odlikovan z medaljo za vojne zasluge, z redom za vojaške zasluge s srebrnimi meči, z medaljo Zveze rezervnih vojaških starešin Slovenije, z brnasto značko OF KS Malči Belič in s srebrno značko OF občine Ljubljana Vi-č-Rudnik. Z. G.

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega

Jozeta Mrzlikarja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in drugim sovaščanom, ki so se poslovili od njega in ga tako množično pospremili na njegovi zadnji poti.

Njegovi

šljajo o lastnem trgovskem poslovnem centru. Ta naj bi bil v kraju med cestami IX, XI in VI. Samopostrežno trgovino naj bi primerno razširili, tu bi bili razni poslovni prostori, kulturna dvorana in najbrž še kaj. Idejni projekt za center je že izdelan, zdaj so na potezi investitorji. Od investitorjev pa je odvisno tudi, kaj bo z načrtovanim rekreacijskim centrom pri Glinščici, ki ga imajo prav tako zarisane v zazidalnem načrtu in z »delčkom« za obrtno dejavnost na Cesti IX (nasproti gostilne Pika).

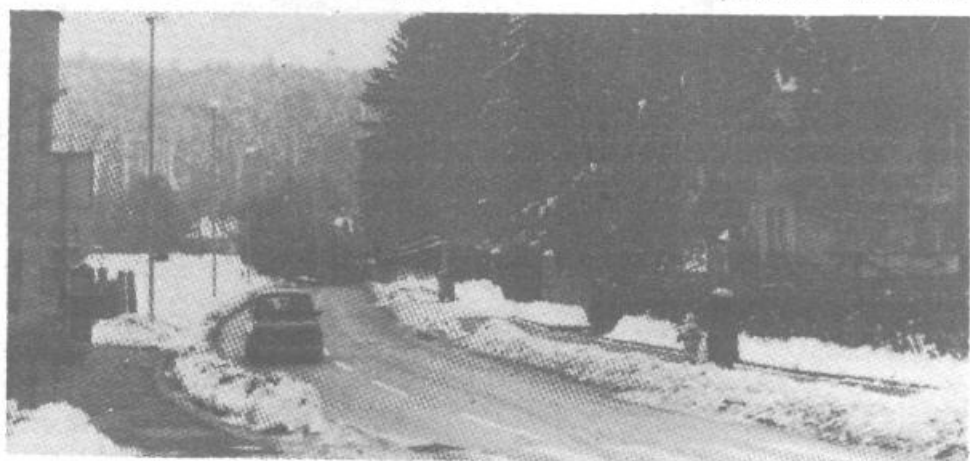
Premalo otrok za novo šolo

Otroci iz Rožne doline zdaj obiskujejo kar dve osnovni šoli – OŠ Marjan Novak-Jovo na Viču in OŠ Majde Vrhovnik. Otroci se zavoljo tega med sabo bolj slabo poznajo, in nič čudnega ni, da so se jih prijeli razni vzdevki: eni so »močvirniki«, drugi pa

»mestni otroci«. Rožnodolci se že dolgo ogrevajo za lastno šolo, kjer naj bi bilo prostora za kakih 280 učencev (ta je zarisana tudi na zazidalnem načrtu, po katerem naj bi jo gradili na Habjanovem barju), a je žal zletela prav iz vseh programov. Razlog: zanj ne bi bilo dovolj otrok.

Več sreče ima tamkajšnje turistično-olepševalno društvo. Le-to si že dolga desetletja prizadeva za izboljšanje videza svojega kraja, za kar je leta 1989 tudi prejelo občinsko priznanje »blagajno«. Društvo čigar prvi člani so bili zvečina preprosti delavci Tobačne tovarne in železnice, premore lastno komisijo za ocenjevanje bivalnega prostora, v njegovem sestavu pa je tudi več komisij za komunalno neestetiko, ki ocenjujejo, bolje graja, neurejenost kraja.

BRANKO VRHOVEC

Rožnodolska panorama: ceste so vse bolj urejene

Edina cesta v Rožni dolini, ki še nima asfalta, je Kikleva. Kanalizacija in vodovod na tej cesti sta zdaj urejeni, problem je le cestišče. Vendar pa Kikleva, pravijo na sedežu KS, ni samo njihov problem. Nekaj cest, kot denimo Cesta XV, še vedno nima urejenih pločnikov, del Ceste v Rožno dolino pa še čaka na razvestiljavo.

»Če bi bilo to troje urejeno, bi bil naš program v celoti realiziran,« pravi Zvonimir Jerman. »Kanalizacija se je gradila vzporedno s cestami. Tudi vodovod je zdaj urejen, vsak vodovod smo odkopali in pretresli.«

Po sporazumu iz leta 1986, naj bi Rožnodolci s svojim samoprispevkom prispevali za sanacijo svoje komunale od 15 do 20 odstotkov sredstev, presežek pa naj bi nakazali tedanji Komunalni skupnosti. Ščasoma se je njihova dejanska udeležba povzpela kar na 38 odstotkov, tako da je bilo vprašanje presežka odveč

Boljša preskrba

Tudi plinifikacijo so v Rožni dolini, kot pravi predsednik sveta KS, uvajali segmentno. Zahodni del Rožne doline je zdaj v tem oziru pokrit, kar precej gospodinjstev ima plin tudi v srednjem delu, v vzhodnem delu Rožne doline pa plinifikacijo obnavljajo (na območju KS je skupno kakih 1400 gospodinjstev). Problem so morda, kot pravijo, le elektroinstalacije in PTT, toda tudi tu za zdaj še ni tako kritično.

Pogrešajo pa v Rožni dolini kvalitetno mesnico (»ta, ki jo imamo zdaj, je slaba«), medtem ko so se trgovine vseh vrst v zadnjem času namnožile kot gobe po dežju (še pred nekaj leti so imeli še eno samo samopostrežno trgovino). Pa vendar v kraju razmi-